

Biuro Projektowe i Nadzór Budowlany

77-300 Człuchów, m. Rychnowy 1b

tel. biuro 533 339 234, (59) 7268037

email: biuro@marcinbartos.pl, marcinbartos4@wp.pl, http: marcinbartos.pl

PROJEKT ROZBIÓRKI CZĘŚCI BUDYNKU GOSPODARCZEGO

Nazwa zamierzenia budowlanego:	Zmiana zagospodarowania terenu polegająca na przebudowie, rozbudowie, nadbudowie oraz zmianie sposobu użytkowania budynku gospodarczego na potrzeby Centrum Usług Społecznych w Więcborku wraz z zewnętrzną instalacją wodociągową, elektroenergetyczną,
Adres i kategoria obiektu budowlanego:	dz. nr 2/15, 3, 10, 11/3, 12/3, m. Więcbork, obręb Więcbork 3 0003, jednostka ewid. 041304__4, gm. Więcbork, powiat sępoleński, województwo kujawsko-pomorskie kategoria XI
Identyfikator działki:	041304__4.0003.2/15,3,10,11/3,12/3
Inwestor oraz jego adres:	Gmina Więcbork, ul. Mickiewicza 22, 89-410 Więcbork

Rychnowy, 18.04.2025 r.

Opracowali:

Branża:

Imię i nazwisko

Uprawnienia:

Podpis:

Projektant

Architektura

mgr inż. arch. TOMASZ LESZEK WOLANIN

Upr. nr: 64/07/D01A
do projektowania w spec. architektonicznej

CZĘŚĆ OPISOWA DO PROJEKTU ROZBIÓRKI

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1.1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest projekt budowlany inwestycji o nazwie: Zmiana zagospodarowania terenu polegająca na przebudowie, rozbudowie, nadbudowie oraz zmianie sposobu użytkowania budynku gospodarczego na potrzeby Centrum Usług Społecznych w Więcborku wraz z zewnętrzną instalacją wodociagową, elektroenergetyczną, w zakresie: Częściowa rozbiórka budynku gospodarczego.

Inwestycję planuje się na dz. nr 2/15, 3, 10, 11/3, m. Więcbork, obręb Więcbork 3 0003, jednostka ewid. 041304_4, gm. Więcbork, powiat sępoleński, województwo kujawsko-pomorskie

Inwestorem jest Gmina Więcbork, ul. Mickiewicza 22, 89-410 Więcbork.

1.2. PODSTAWA OPRACOWANIA

Projekt opracowano w oparciu o:

- zlecenie inwestora;
- mapę sytuacyjno-wysokościową do celów projektowych w skali 1:500;
- obowiązujące normy i przepisy, w tym techniczno-budowlane;
- uzgodnienia międzybranżowe;
- uzgodnienia z inwestorem.
- wizję lokalną i przeprowadzone pomiary z natury;

1.3. ZAKRES OPRACOWANIA

Zakres opracowania stanowi proj. częściowej rozbiórki budynku gospodarczego na działce nr 10 i 11/3.

2. OPIS OBECNEGO STANU OBIEKTÓW PRZEZNACZONYCH DO ROZBIÓRKI

2.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA BUDYNKU

Budynek objęty zakresem niniejszego opracowania posiada jedną kondygnację. Budynek przykryty dachem płaskim, przykryty 2x papa na lepiku na deskowaniu pełnym. Ściany murowane z cegły na zaprawie cementowej. Posadowienie bezpośrednie na ławach fundamentowych. Usytuowanie częściowej rozbiórki zgodnie z projektem zagospodarowania terenu.

2.2. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY TECHNICZNE

- Kubatura – 698,73m³
- Powierzchnia użytkowa – 152,548 m²
- Powierzchnia zabudowy – 187,83 m²
- Wymiary w rzucie – 6,03 x 33,63m (w największym miejscu)
- Wysokość budynku – 3,72m
- Liczba kondygnacji nadziemnych – 1
- Liczba kondygnacji podziemnych – 0
- Technologia – żelbetowa, murowana z cegły pełnej, drewniana, *stak - budynek gospodarczy*

2.3. ISTNIEJĄCE ROZWIĄZANIA MATERIAŁOWO- KONSTRUKCYJNE

2.3.1. Fundamenty

Obiekt posadowiony bezpośrednio, na gruntach rodzimych, Ściany fundamentowe wykonane z cegły na zaprawie cementowo-wapiennej.

2.3.2. Ściany konstrukcyjne

Ściany murowane z cegły na zaprawie cementowej.

2.3.3. Konstrukcja i pokrycie dachu

Konstrukcja dachu drewniana przykryta 2x papa na lepiku na deskowaniu pełnym.

2.4. ISTNIEJĄCE ROZWIĄZANIA WYKOŃCZENIA OBIEKTU

2.4.1 Izolacje

- termiczne: brak
- przeciwwilgociowe: brak.

2.4.2. Posadzki

Posadzka betonowa.

2.4.3. Okna i drzwi

Stolarka drzwiowa drewniana.

3. OPIS ZAKRESU I SPOSOBU PROW. ROBÓT ROZBIÓRKOWYCH

Rozbiórka budynku będzie obejmowała następującą kolejność robót:

- etap I: zabezpieczenie terenu rozbiórki, odcięcie, zabezpieczenie i demontaż ewentualnych elementów instalacji wewnętrznych, zwłaszcza elektrycznej;
- etap II: demontaż stolarki drzwiowej zewnętrznej;
- etap III: demontaż pokrycia dachu;
- etap IV: demontaż dachu;
- etap V: demontaż ścian zewnętrznych budynku;
- etap VI: demontaż podtóg;
- etap VII: demontaż ścian fundamentowych i fundamentów;
- etap VIII: uporządkowanie placu robót rozbiórkowych i utylizacja materiałów porozbiórkowych.

Prace będą prowadzone częściowo ręcznie z użyciem elektronarzędzi, a także przez wyburzanie i demontaż.

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac rozbiórkowych należy wykonać zabezpieczenie oraz oznakowanie terenu rozbiórki.

Prace należy rozpocząć od odcięcia obiektu od ewentualnego zasilania elektrycznego (w złączy kablowym zasilającym obiekt), zasilania w wodę, gaz oraz kanalizacji deszczowej i sanitarnej, a następnie demontażu wszystkich dostępnych elementów instalacji wewnętrznych, instalacji odgromowej oraz rynien i rur spustowych. Następnie należy zdemontować całość stolarki okiennej i drzwiowej.

Po zakończeniu tych prac i uporządkowaniu terenu można przystąpić do rozbiórki pokrycia dachu. Po usunięciu pokrycia dachowego należy przystąpić do demontażu konstrukcji dachu. Prace te wykonywane będą na wysokości, na rusztowaniu oraz przy użyciu specjalistycznego oprzyrządowania. Po oczyszczeniu terenu można przystąpić do rozbiórki ścian nośnych. Roboty te należy wykonać sposobem ręcznym z użyciem elektronarzędzi oraz hydraulicznego sprzętu udarowego ustawiając wzdłuż ścian rusztowania i pomosty robocze.

Dalsze roboty rozbiórkowe można prowadzić po usunięciu materiałów porozbiórkowych i oczyszczeniu rejonu prowadzenia robót. Analogicznie jak konstrukcję i poszycie dachu rozebrać podłogi, podsufitkę i konstrukcję stropu nad parterem, a następnie ściany zewnętrzne na poziomie parteru.

Wykonywanie robót rozbiórkowych części podziemnej zaprojektowano z zastosowaniem sprzętu mechanicznego.

Po wykonaniu wszystkich prac rozbiórkowych należy uporządkować teren, materiały porozbiórkowe nadające się do ponownego wbudowania posegregować i złożyć w sposób bezpieczny do dalszego zmagazynowania, zaś pozostałe materiały nie nadające się do użycia zutylizować zgodnie z przepisami o odpadach.

UWAGA: Niektóre elementy konstrukcyjne po usunięciu usztywnień mogą nie zachować stateczności i ulec przewróceniu lub zawaleniu. Dlatego wszędzie tam, gdzie jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo ludzi i mienia należy stosować wszelkie dostępne środki zapobiegawcze oraz zabezpieczające zagrożone elementy nośne podczas prowadzonych prac, takie jak rozpory, tymczasowe podpory punktowe, liniowe itp.

W przypadku natrafienia podczas prac rozbiórkowych na materiały zawierające azbest należy zachować szczególną ostrożność przy ich rozbiórce i utylizacji, stosując się jednocześnie do wytycznych opisanych w pkt. 5 i 6 niniejszego opisu.

Po wykonaniu prac polegających na usunięciu wyrobów zawierających azbest z obiektów i urządzeń budowlanych wykonawca prac ma obowiązek złożenia właścicielowi lub zarządcy obiektu budowlanego lub urządzenia budowlanego pisemnego oświadczenia, że prace te zostały wykonane z zachowaniem właściwych przepisów technicznych i sanitarnych, a cały teren robót został prawidłowo oczyszczony z azbestu. Oświadczenie właściciel lub zarządca obiektu budowlanego lub urządzenia budowlanego powinien przechowywać przez okres co najmniej 5 lat.

4. OPIS SPOSOBU ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDZI I MIENIA

Roboty rozbiórkowe powinny być wykonywane na podstawie dokumentacji projektowej i nadzorowane przez osobę posiadającą uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno - budowlanej.

W miejscu wykonywania robót rozbiórkowych oprócz programu robót i pozwolenia na ich prowadzenie powinien znajdować się dziennik robót. Zawiera on: oznaczenie nieruchomości, kiedy i przez kogo zostało wydane pozwolenie na dokonanie rozbiórki, protokolarne stwierdzenie czy ściany, stropy i inne konstrukcyjne części obiektu, na których w czasie trwania robót będą musieli stawać lub przebywać pracownicy, posiadają dostateczną wytrzymałość, opis środków zabezpieczających przeznaczonych do użycia w czasie trwania robót, datę założenia i usunięcia urządzeń pomocniczych przeznaczonych dla

zapewnienia zdrowia i życia ludzi oraz wszelkie inne okoliczności mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo życia lub zdrowia zatrudnionych.

Najczęściej występujące podczas robót rozbiórkowych zagrożenia to:

- podrażnienia błon śluzowych
- uszkodzenia głowy
- upadek z wysokości
- uszkodzenia rąk i nóg
- porażenie prądem elektrycznym

Podczas wykonywania robót rozbiórkowych konieczne jest stosowanie środków ochrony indywidualnej oraz szelek bezpieczeństwa z amortyzatorem bezpieczeństwa i linami umocowanymi do mocnej i statecznej części konstrukcji.

Pracownicy powinni być zapoznani z programem rozbiórki i poinstruowani o bezpiecznym sposobie jej wykonywania.

Teren, na którym prowadzone są roboty rozbiórkowe obiektu budowlanego należy ogrodzić albo w inny sposób uniemożliwić wejście osobom nieupoważnionym, a także należy oznakować jego granice za pomocą tablic ostrzegawczych, a w razie potrzeby zapewnić stały nadzór. Ogrodzenie terenu rozbiórki wykonuje się w taki sposób, aby nie stwarzało zagrożenia dla ludzi. Wysokość ogrodzenia powinna wynosić co najmniej 1,5 m.

Teren budowy wyposaża się w niezbędny sprzęt do gaszenia pożaru oraz, w zależności od potrzeb, w system sygnalizacji pożarowej, dostosowany do charakteru robót, rozmiarów i sposobu wykorzystania pomieszczeń, wyposażenia budowy, fizycznych i chemicznych właściwości substancji znajdujących się na terenie budowy, w ilości wynikającej z liczby zagrożonych osób. Sprzęt do gaszenia pożaru, regularnie sprawdza się, konserwuje i uzupełnia, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych. Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

W pomieszczeniach zamkniętych zapewnia się wymianę powietrza, wynikającą z potrzeb bezpieczeństwa pracy. Wentylacja powinna działać sprawnie i zapewniać dopływ świeżego powietrza, w ilości nie mniejszej niż określona w Polskich Normach. Wentylacja nie może powodować przeciągów, wyziewienia lub przegrzewania pomieszczeń pracy. Jeżeli potrzeba ochrony zdrowia osób wymaga zastosowania systemu wentylacyjnego, system ten powinien być uruchamiany automatycznie lub włączany przez osoby przed wejściem w strefę, w której atmosfera może zawierać substancje wybuchowe, palne lub toksyczne albo szkodliwe. Osoby wykonujące roboty budowlane nie mogą być narażone na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych, a w szczególności takich jak hałas, wibracje, promieniowanie elektromagnetyczne, pyły i gazy o natężeniach i stężeniach przekraczających wartości dopuszczalne. Jeżeli osoby są obowiązane wejść do strefy, w której atmosfera może zawierać substancje wybuchowe, palne lub toksyczne albo szkodliwe, atmosfera tej strefy powinna być monitorowana za pomocą czujników alarmujących o stanach niebezpiecznych, a także powinny być podjęte odpowiednie środki zapobiegające zagrożeniom. W przestrzeniach zamkniętych, w których atmosfera charakteryzuje się niewystarczającą zawartością tlenu lub występują czynniki o stężeniach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych, osoba wykonująca zadanie powinna być obserwowana i asekurowana, w celu zapewnienia natychmiastowej ewakuacji i skutecznej pomocy.

Przejścia i strefy niebezpieczne oświetla się i oznakowuje znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu. Przed skrzyżowaniem dróg z napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi, w odległości nie mniejszej niż 15 m, ustawia się oznakowane bramki, oświetlone w warunkach ograniczonej widoczności, wyznaczające dopuszczalne gabaryty przejeżdżających pojazdów.

Strefę niebezpieczną ograda się i oznakowuje w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym. Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej zabezpiecza się deskami ochronnymi na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem, w najniższym miejscu nachylone pod kątem 45° w kierunku źródła zagrożenia. Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty. W miejscach przejść i przejazdów szerokość daszka ochronnego wynosić powinna co najmniej o 0,5 m więcej z każdej strony niż szerokość przejścia lub przejazdu. Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Strefę niebezpieczną, w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, ograda się balustradami. Strefa taka w swym najmniejszym wymiarze liniowym liczonym od płaszczyzny obiektu budowlanego, nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6 m. W zwartej zabudowie miejskiej strefa ta może być zmniejszona pod warunkiem zastosowania innych rozwiązań technicznych lub organizacyjnych, zabezpieczających przed spadaniem przedmiotów.

Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych wykonuje się w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunienia, rozsunięcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń. Materiały składowe się w miejscu wyrównanym do poziomu. Materiały drobnicowe układa się w stosy o wysokości nie większej niż 2 m, dostosowane do rodzaju i wytrzymałości tych materiałów. Przy składowaniu materiałów odległość stosów nie powinna być mniejsza niż:

- 0,75 m – od ogrodzenia lub zabudowań;
- 5 m – od stałego stanowiska pracy.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego, jest zabronione. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne wyłącznie przy użyciu drabiny lub schodni.

Podczas mechanicznego załadunku lub rozładunku materiałów lub wyrobów, przemieszczanie ich nad ludźmi lub kabiną, w której znajduje się kierowca, jest zabronione. Na czas wykonywania tych czynności kierowca jest obowiązany opuścić kabinę.

Strefy gromadzenia i usuwania odpadów należy wygradzić i oznakować. Odpady należy usuwać w sposób ograniczający ich rozrzut i pylenie.

Instalacje rozdzielni energii elektrycznej na terenie budowy powinny być wykonane oraz utrzymywane i użytkowane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, a także chroniły w dostatecznym stopniu pracowników przed porażeniem prądem elektrycznym.

Roboty związane z podłączaniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia.

Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

- 13 m – dla linii o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 1 kV;
- 5 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV, lecz nieprzekraczającym 15 kV;
- 10 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 kV, lecz nieprzekraczającym 30 kV;
- 15 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 kV, lecz nieprzekraczającym 110 kV;
- 30 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 110 kV.

W czasie wykonywania robót budowlanych z zastosowaniem żurawi lub urządzeń załadunkowo-wyładunkowych zachowuje się powyższe odległości mierzone do najdalej wysuniętego punktu urządzenia wraz z ładunkiem. Przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn lub innych urządzeń technicznych, bezpośrednio pod linią wysokiego napięcia, należy uzgodnić bezpieczne warunki pracy z jej użytkownikiem. Żurawie samojezdne, koparki i inne urządzenia ruchome, które mogą zbliżyć się na niebezpieczną odległość do napowietrznych lub kablowych linii elektroenergetycznych powinny być wyposażone w sygnalizatory napięcia.

Rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy zabezpiecza się przed dostępem nieupoważnionych osób. Rozdzielnice powinny być usytuowane w odległości nie większej niż 50 m od odbiorników energii. Potężenia przewodów elektrycznych z urządzeniami mechanicznymi wykonuje się w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia. Przewody zabezpiecza się przed uszkodzeniami mechanicznymi.

Okresowa kontrola stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa odbywa się co najmniej jeden raz w miesiącu, natomiast kontrola stanu i oporności izolacji tych urządzeń, co najmniej dwa razy w roku, a ponadto:

- przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych;
- przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc;
- przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

Kopie zapisu pomiarów skuteczności zabezpieczenia przed porażeniem prądem elektrycznym powinny znajdować się u kierownika budowy. Dokonywane naprawy i przeglądy urządzeń elektrycznych powinny być odnotowane w książce konserwacji urządzeń.

Miejsca wykonania robót, drogi na terenie budowy, dojścia i dojazdy w czasie wykonywania robót powinny być dostatecznie oświetlone. Żurawie, maszyny lub inne wysokie konstrukcje o zmroku i w nocy powinny posiadać oświetlenie pozycyjne. Punkty świetlne rozmieszcza się w sposób zapewniający odczytanie tablic i znaków ostrzegawczych oraz znaków sygnalizacji ruchu na terenie budowy.

Przed rozpoczęciem robót rozbiórkowych należy obiekt odłączyć od ewentualnych sieci: gazowej, ciepłej, elektroenergetycznej, teletechnicznej, wodociągowej i kanalizacyjnej.

Nie wolno prowadzić robót rozbiórkowych, jeżeli zachodzi możliwość obalenia części konstrukcji obiektu przez wiatr. Roboty należy przerwać podczas wiatru o szybkości większej niż 10 m/sek.

Na powierzchniach wzniesionych na wysokość powyżej 1,0 m nad poziomem podłogi lub ziemi, na których w związku z wykonywaną pracą mogą przebywać pracownicy, lub służących jako przejścia, powinny być zainstalowane balustrady składające się z poręczy ochronnych umieszczonych na wysokości co najmniej 1,1 m i krawężników o wysokości co najmniej 0,15 m. Pomiedzy poręczą i krawężnikiem powinna być umieszczona w połowie wysokości poprzeczka lub przestrzeń ta powinna być wypełniona w sposób uniemożliwiający wypadnięcie osób.

Przy pracach na: drabinach, klamrach, rusztowaniach i innych podwyższeniach nieprzeznaczonych na pobyt ludzi, na wysokości do 2 m nad poziomem podłogi lub ziemi niewymagających od pracownika wychylania się poza obrys urządzenia, na którym stoi, albo przyjmowania innej wymuszonej pozycji ciała grożącej upadkiem z wysokości, należy zapewnić, aby:

- drabiny, klamry, rusztowania, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed nieprzewidywaną zmianą położenia oraz posiadały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie;
- pomost roboczy spełniał następujące wymagania:
 - powierzchnia pomostu powinna być wystarczająca dla pracowników, narzędzi i niezbędnych materiałów,
 - podłoga powinna być pozioma i równa, trwale umocowana do elementów konstrukcyjnych pomostu,
 - w widocznym miejscu pomostu powinny być umieszczone czytelne informacje o wielkości dopuszczalnego obciążenia.

W czasie prowadzenia robót rozbiórkowych zabronione jest przebywanie ludzi na niżej położonych kondygnacjach. Przy usuwaniu gruzu z rozbieranego obiektu należy stosować zsuwnice pochyłe lub rynny zsypane, które powinny mieć zabezpieczenie przed spadaniem lub wypadaniem gruzu. Nie wolno gromadzić gruzu na stropach, balkonach, klatkach schodowych i innych konstrukcyjnych częściach obiektu, a także obalać ścian lub innych części obiektu przez podkopywanie i podcinanie.

Prace rozbiórkowe powinny być prowadzone w taki sposób, aby usuwanie jednego elementu nie wywoływało nieprzewidzianego spadania lub zawalenia się innego.

W czasie wykonywania robót rozbiórkowych sposobami zmechanizowanymi wszystkie osoby i maszyny powinny znajdować się poza strefą niebezpieczną. W czasie wykonywania robót rozbiórkowych sposobem przewracania długość umocowanych lin powinna być trzykrotnie większa od wysokości obiektu, a ich umocowanie powinno być niezawodne. Liny należy każdorazowo sprawdzać przed ich ponownym użyciem, a przy ich zakładaniu powinien być zastosowany taki sposób jej podnoszenia, aby przypadkowo strącone cegły lub gruz nie spadały na pracowników.

Rozbórka pokryć zawierających azbest powinna być przeprowadzona zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z 14 października 2005 r. w sprawie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przy zabezpieczaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest oraz programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania takich wyrobów.

Prace polegające na usuwaniu lub naprawie wyrobów zawierających azbest mogą być wykonywane wyłącznie przez wykonawców posiadających odpowiednie wyposażenie techniczne do prowadzenia takich prac oraz zatrudniających pracowników przeszkolonych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przy usuwaniu i wymianie materiałów zawierających azbest. Wykonawcy prac powinni posiadać zezwolenie na prowadzenie działalności, w wyniku której powstają odpady niebezpieczne.

Wykonawca prac, polegających na usuwaniu wyrobów zawierających azbest z obiektów i urządzeń budowlanych, zobowiązany jest do:

- izolowania od otoczenia obszaru prac przez stosowanie odpowiednich oston;
- ogrodzenia terenu prac z zachowaniem bezpiecznej odległości od traktów komunikacyjnych dla osób pieszych, nie mniejszej niż 1 m przy stosowaniu oston;
- oznakowania terenu rozbiórki w sposób czytelny taśmą i napisami ostrzegawczymi: „Uwaga! Zagrożenie azbestem”, „Osobom nie upoważnionym wstęp wzbroniony”;

Pracodawca zatrudniający pracowników przy zabezpieczaniu lub usuwaniu wyrobów albo innych materiałów zawierających azbest jest obowiązany zapewnić ochronę pracowników przed szkodliwym działaniem włókien azbestu i pyłu zawierającego azbest, zwanych dalej „pyłem azbestu”, w szczególności:

- na podstawie oceny ryzyka zawodowego, uwzględniającej rodzaj i stopień narażenia, stosować niezbędne środki ochrony zmniejszające to ryzyko;
- kontrolować stopień narażenia pracowników na działanie pyłu azbestu w sposób określony w przepisach dotyczących badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Ocena ryzyka powinna być zweryfikowana, jeśli zachodzi podejrzenie, że jest nieprawdziwa, lub gdy nastąpiła znacząca zmiana warunków pracy.

Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników, którzy w związku z wykonywanymi pracami są lub mogą być narażeni na działanie pyłu azbestu, oraz osób kierujących takimi pracownikami i pracodawców powinno być przeprowadzane z uwzględnieniem programu szkolenia w zakresie bezpiecznego użytkowania wyrobów zawierających azbest, stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

Pracodawca zatrudniający pracowników przy zabezpieczaniu lub usuwaniu wyrobów albo innych materiałów zawierających azbest jest obowiązany podejmować działania zmniejszające narażenie pracowników na działanie pyłu azbestu i ograniczać jego stężenie w powietrzu co najmniej do wartości najwyższego dopuszczalnego stężenia, określonej w przepisach dotyczących najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Pracodawca w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby przy pracach stwarzających narażenie na działanie pyłu azbestu:

- liczba osób przydzielonych do prac oraz czas trwania narażenia były ograniczone do niezbędnego minimum;

- maszyny, sprzęt i metody pracy stosowane przy wykonywaniu prac eliminowały lub ograniczały do minimum powstawanie pyłu azbestu, a szczególnie jego emisję do środowiska pracy lub środowiska naturalnego;
- stosowane były odpowiednie do rodzaju i poziomu narażenia odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej, w tym odzież ochronna i środki ochrony układu oddechowego.

W przypadku prowadzenia prac w warunkach wymagających stosowania środków ochrony układu oddechowego – pracodawca jest obowiązany, po konsultacji z pracownikami lub ich przedstawicielami, zapewnić pracownikom wykonującym takie prace odpowiednie do istniejących warunków środowiska pracy przerwy na odpoczynek w miejscach, w których nie występuje narażenie na działanie pyłu azbestu.

W przypadku przekroczenia wartości najwyższego dopuszczalnego stężenia pyłu azbestu, określonej w przepisach dotyczących najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy, pracodawca jest obowiązany wstrzymać wykonywanie pracy przez pracowników oraz niezwłocznie podjąć działania w celu obniżenia stężenia pyłu azbestu do wartości dopuszczalnej. Ponowne podjęcie pracy jest dopuszczalne po stwierdzeniu, iż w wyniku podjętych działań, stężenie pyłu azbestu w środowisku pracy nie przekracza dopuszczalnej wartości. Jeżeli, mimo podjętych działań, nie jest możliwe obniżenie stężenia pyłu azbestu do wartości dopuszczalnej – podjęcie pracy jest możliwe pod warunkiem zastosowania środków ochrony układu oddechowego zapewniających nieprzekraczanie dopuszczalnego narażenia pracowników na działanie pyłu azbestu. Stosowanie tych środków nie może być stałe i powinno być ograniczone do minimum.

Środki ochrony układu oddechowego mogą być stosowane jedynie jako rozwiązanie uzupełniające lub awaryjne; nie mogą one zastępować technicznych środków ograniczających narażenie pracowników na działanie pyłu azbestu.

Maszyny i inne urządzenia stosowane przy pracach związanych z zabezpieczaniem wyrobów albo usuwaniem wyrobów lub innych materiałów zawierających azbest powinny być wyposażone w instalacje odciągów miejscowych zaopatrzone w wysoko efektywne filtry. Pracodawca jest obowiązany zapewnić regularne wykonywanie przeglądów, regulacji, konserwacji i napraw instalacji, maszyn i innych urządzeń. Jeżeli jest to możliwe, czynności te należy wykonywać w strefie pracy tych instalacji i urządzeń.

Podczas prac związanych z zabezpieczaniem wyrobów albo usuwaniem wyrobów lub innych materiałów zawierających azbest należy ograniczać do minimum powstawanie odpadów, szczególnie drobnych i słabo związanych. Odpadów zawierających azbest nie należy mieszać z innymi rodzajami odpadów.

Pracodawca jest obowiązany tak organizować stanowiska pracy, na których występuje narażenie na pył azbestu, aby wysiłek fizyczny pracownika był ograniczony do minimum oraz aby pracownik nie był narażony na działanie innych czynników rakotwórczych.

Pracodawca jest obowiązany dostarczać pracownikom narażonym na działanie pyłu azbestu odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej właściwe do poziomu narażenia oraz zapobiegające odpowiednio stykaniu się ciała z pyłami azbestu i ich wdychaniu. Odzież powinna być wykonana z materiału uniemożliwiającego przenikanie pyłu azbestu oraz umożliwiającego łatwe czyszczenie. Rękawy w nadgarstkach i nogawki spodni w kostkach powinny szczelnie przylegać do ciała.

Pracodawca jest obowiązany wymieniać środki ochrony układu oddechowego jednorazowego użytku po każdej zmianie roboczej lub gdy opory oddychania odczuwalnie wzrosną. Niedopuszczalne jest zdejmowanie środków ochrony układu oddechowego w strefie zanieczyszczonej pyłem azbestu. Wszelkich zmian elementów filtrujących należy dokonywać po wyjściu z tej strefy.

W miejscach wykonywania prac, w których występuje narażenie na działanie pyłu azbestu, niedopuszczalne jest spożywanie posiłków, picie napojów, palenie tytoniu, przechowywanie rzeczy osobistych oraz przebywanie bez uzasadnionej potrzeby.

Pracodawca jest obowiązany zapewnić, aby po zakończeniu pracy w warunkach narażenia na działanie pyłu azbestu odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej były:

1) oczyszczone z pyłu azbestu wysoko skutecznymi urządzeniami filtracyjno-wentylacyjnymi lub na mokro w sposób uniemożliwiający uwalnianie się pyłu do środowiska pracy lub do środowiska naturalnego;

2) przechowywane wyłącznie w wyznaczonym miejscu, w sposób wykluczający kontakt z własną odzieżą pracowników.

Odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej stosowane w tych warunkach nie mogą być używane poza miejscem pracy. Odzież zanieczyszczona pyłem azbestu przeznaczona do prania powinna być pakowana i oznakowana w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest.

Po zakończeniu prac związanych z zabezpieczaniem wyrobów albo usuwaniem wyrobów lub innych materiałów zawierających azbest pracodawca jest obowiązany zapewnić uprzątnięcie terenu wykonywania prac z odpadów zawierających azbest oraz oczyszczenie z pyłu azbestu w sposób uniemożliwiający ich emisję do środowiska. Stanowiska pracy, drogi komunikacyjne oraz maszyny i urządzenia powinny być czyszczone pod koniec każdej zmiany roboczej. Czynności te powinny być wykonywane z maksymalną starannością, z wykorzystaniem podciśnieniowego sprzętu filtracyjno-wentylacyjnego zaopatrzonego w wysoko skuteczne filtry lub metodą czyszczenia na mokro. Niedopuszczalne jest ręczne zmiatanie na sucho albo czyszczenie pomieszczeń oraz środków i narzędzi pracy przy użyciu sprężonego powietrza.

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 34 ust. 3d, p. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane
oświadczamy, iż niniejszy projekt architektoniczno budowlany

ZAKRES CZĘŚCIOWA ROZBIÓRKA

Nazwa zamierzenia budowlanego:	Zmiana zagospodarowania terenu polegająca na przebudowie, rozbudowie, nadbudowie oraz zmianie sposobu użytkowania budynku gospodarczego na potrzeby Centrum Usług Społecznych w Więcborku wraz z zewnętrzną instalacją wodociągową, elektroenergetyczną,
Adres i kategoria obiektu budowlanego:	dz. nr 2/15, 3, 10, 11/3, 12/3, m. Więcbork, obręb Więcbork 3 0003, jednostka ewid. 041304__4, gm. Więcbork, powiat sępoleński, województwo kujawsko-pomorskie kategoria XI
Identyfikator działki:	041304__4.0003.2/15,3,10,11/3,12/3
Inwestor oraz jego adres:	Gmina Więcbork, ul. Mickiewicza 22, 89-410 Więcbork

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Rychnowy, 18.04.2025 r.

Opracowali:	Branża:	Imię i nazwisko	Uprawnienia:	Podpis:
Projektant	Architektura	mgr inż. arch. TOMASZ LESZEK WOLANIN	Upr. nr: 64/07/DOIA do projektowania w spec. architektonicznej	

CZĘŚĆ RYSUNKOWA DO PROJEKTU ROZBIÓRKI

R1 Rzut parteru- rozbiórka.....	13
R2 Rzut dach- rozbiórka.....	14

